EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 9.3.2010
KOM(2010) 83 v konečnom znení

2010/0051 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU: NOVÝ INŠTITUCIONÁLNY KONTEXT

Lisabonská zmluva (ďalej len „nová zmluva“), ktorá nadobudla platnosť 1. decembra 2009, výrazne upravila rámec vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu zákonodarcom. Na rozdiel od ustanovení Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (ďalej len „Zmluva o ES“) uvedených v článku 202 sa v novej zmluve jasne rozlišuje medzi právomocami delegovanými na Komisiu v súvislosti s prijímaním všeobecne záväzných nelegislatívnych aktov, ktorými sa dopĺňajú alebo menia určité nepodstatné prvky legislatívneho aktu (delegované akty) na jednej strane a právomocami prenesenými na Komisiu v súvislosti s prijímaním vykonávacích aktov na strane druhej. Uvedené právomoci podliehajú úplne odlišným právnym rámcom:

– na základe ustanovení novej zmluvy týkajúcich sa delegovaných aktov, ktoré sú uvedené v článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“), môže zákonodarca kontrolovať uplatňovanie právomocí Komisie prostredníctvom práva odvolať delegovanie a/alebo práva vzniesť námietky. Tieto ustanovenia sú samy o sebe postačujúce a ich uplatňovanie si nevyžaduje žiaden právne záväzný rámec,

– na základe ustanovení novej zmluvy týkajúcich sa vykonávacích aktov, ktoré sú uvedené v článku 291, nezohráva Európsky parlament ani Rada žiadnu úlohu pri kontrole uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie. Túto kontrolu môžu vykonávať len členské štáty. Na vytvorenie mechanizmu takejto kontroly sa vyžaduje právny rámec.

Prostredníctvom týchto dvoch veľmi odlišných právnych rámcov sa autori novej zmluvy usilovali lepšie zohľadniť povahu týchto dvoch rozdielnych druhov aktov:

– v prípade delegovaných aktov zákonodarca deleguje na Komisiu právomoc prijať opatrenia, ktoré by mohol prijať on sám. Práve z tohto dôvodu zákonodarca kontroluje, ako Komisia tieto delegované právomoci uplatňuje,

– v prípade vykonávacích aktov je tento kontext úplne odlišný. Za vykonávanie právne záväzných aktov Európskej únie sú prirodzene zodpovedné členské štáty. Ak sa však pri týchto základných aktoch vyžadujú jednotné podmienky na vykonávanie, Komisia musí uplatňovať svoje vykonávacie právomoci. Preto sú za kontrolu uplatňovania týchto vykonávacích právomocí Komisie zodpovedné členské štáty.

Na základe ustanovení novej zmluvy sa zároveň zrovnoprávnilo postavenie spoluzákonodarcov, pokiaľ ide o prenášanie delegovaných alebo vykonávacích právomocí.

Podľa Zmluvy o ES mohla na Komisiu prenášať vykonávacie právomoci Rada. V určitých prípadoch si však Rada uplatňovanie vykonávacích právomocí mohla vyhradiť aj pre seba.

Na základe ustanovení novej zmluvy je prenesenie vykonávacích právomocí aktmi na Komisiu, ak si to vyžaduje zabezpečenie ich jednotného vykonávania, povinnosťou priamo vyplývajúcou zo zmluvy. Tieto akty môžu v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch a v prípadoch ustanovených v článkoch 24 a 26 Zmluvy o Európskej únii preniesť vykonávacie

právomoci namiesto Komisie na Radu. To však neznamená, že Rada je určitým spôsobom zapojená do kontroly uplatňovania vykonávacích právomocí, ak sú prenesené na Komisiu.

Nová zmluva jednoznačne stanovuje, že uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie kontrolujú výlučne členské štáty, ak sa takáto kontrola vyžaduje na základe právne záväzného aktu Únie.

Komisia v súvislosti s vykonávaním článku 290 zmluvy predložila v oznámení Európskemu parlamentu a Rade [KOM(2009) 673 z 9. decembra 2009] svoje stanoviská k rozsahu pôsobnosti delegovaných aktov, k rámcu pre delegovanie právomocí, ako aj k plánovanému pracovnému postupu na prípravu delegovaných aktov.

2. CIELE A OBSAH NÁVRHU

2.1. Odôvodnenie a kľúčové zásady návrhu

V článku 291 zmluvy sa stanovuje, že Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení vopred upravia pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad uplatňovaním vykonávacích právomocí Komisie. Účelom tohto návrhu je implementovať článok 291 zmluvy.

Tento návrh vychádza v prvom rade z nových ustanovení zmluvy a z nového inštitucionálneho kontextu uvedeného v bode 1. Východiskom pre tento návrh je však aj rozhodnutie Rady 1999/468/ES (ďalej len „rozhodnutie o komitológii“) a skúsenosti získané pri vykonávaní tohto rozhodnutia, pričom tento návrh jeho ustanovenia zjednodušuje a zohľadňuje pritom predovšetkým tieto všeobecné zásady:

– za kontrolu uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie sú zodpovedné členské štáty,

– procedurálne požiadavky by mali byť primerané povahe vykonávacích aktov.

2.2. Hlavné prvky návrhu vrátane podobností a inovácií v porovnaní s rozhodnutím o komitológii

Hlavné prvky návrhu sú tieto:

– návrh zachováva štruktúru výborov stanovenú v rozhodnutí o komitológii (článok 3) – túto štruktúru však zjednodušuje, ako sa uvádza ďalej,

– počíta sa len s dvoma postupmi: s konzultačným postupom, ktorý zodpovedá existujúcemu konzultačnému postupu, a s novým postupom „preskúmania“, ktorý nahrádza existujúci riadiaci a regulačný postup (články 4 a 5),

– konzultačný postup sa považuje za všeobecné pravidlo a možno ho uplatňovať vo všetkých oblastiach politiky a v prípade všetkých druhov záväzných vykonávacích opatrení (článok 2 ods. 3),

– kritéria na výber postupu preskúmania zodpovedajú kritériám stanoveným v rozhodnutí o komitológii. V záujme dosiahnutia väčšej konzistentnosti, ako aj v záujme zabezpečenia primeranosti procedurálnych požiadaviek k povahe vykonávacích aktov, ktoré sa majú prijať, sú tieto kritéria záväzné, a to v tom zmysle, že postup preskúmania možno použiť len po splnení daných kritérií (článok 2 ods. 2),

– postup preskúmania (článok 5) by fungoval na tomto princípe:

  - ak by výbor vydal k návrhu opatrení záporné stanovisko, Komisia by tieto opatrenia nemohla prijať. Komisia by mohla výboru opätovne predložiť tento návrh na druhé prerokovanie alebo predložiť zmenený a doplnený návrh. Za mimoriadnych okolností by mala Komisia možnosť prijať návrh opatrení aj napriek zápornému stanovisku, v takomto prípade by mal však výbor posledné slovo, a to v rámci obdobia, ktoré by nepresiahlo jeden mesiac,

  - v prípade, že by výbor nevydal žiadne stanovisko, o prijatí opatrení by mohla napokon rozhodnúť Komisia, pričom by okrem iného zohľadnila aj pozície vyjadrené vo výbore,

  - ak by výbor vydal kladné stanovisko, Komisia by opatrenia prijala, pokiaľ by nenastali mimoriadne okolnosti alebo sa neobjavili nové prvky, na základe ktorých by bolo neprijatie týchto opatrení opodstatnené.

V rámci postupu preskúmania by aj samotný výbor mohol zabrániť prijatiu návrhu opatrení zo strany Komisie, ak by sa kvalifikovaná väčšina členských štátov vyjadrila proti. Pravidlá hlasovania pre tento postup by zodpovedali pravidlám, ktoré sa vyžadovali, ak Rada konala ako odvolací orgán, aby zabránila prijatiu návrhu opatrení Komisiou na základe rozhodnutia o komitológii. Zároveň by bolo logické, aby pravidlá hlasovania vzťahujúce sa na výbory konajúce v rámci postupu preskúmania boli podobné pravidlám hlasovania stanoveným pre Radu v prípade namietania proti delegovanému aktu podľa článku 290 zmluvy.

Ďalšou inováciou je skutočnosť, že Komisia by nebola povinná prijať návrh opatrení v prípade, že by sa nedosiahla kvalifikovaná väčšina, ktorá by tento návrh podporila, ani kvalifikovaná väčšina, ktorá by sa vyjadrila proti[1]. V takýchto prípadoch sa vyžaduje väčšia flexibilita, ktorá by Komisii umožnila prehodnotiť návrh opatrení. Komisia by mala mať možnosť rozhodnúť, či prijme návrh opatrení alebo či výboru predloží zmenený a doplnený návrhu, ktorý by okrem iného zohľadňoval aj pozície vyjadrené vo výbore. Zavedenie takejto flexibility by na jednej strane umožnilo lepšie zohľadniť pozície členských štátov a na strane druhej by prispelo k zlepšeniu kvality a primeranosti prijatých opatrení.

– S osobitnými postupmi sa počíta v prípade opatrení, ktoré by sa z vážnych a naliehavých dôvodov mali uplatňovať okamžite, ak je tak stanovené v základnom akte (článok 6). Tieto ustanovenia by príslušnému výboru umožnili preskúmať opatrenia po tom, ako ich Komisia prijme, a vydať k nim stanovisko. Ak by pri postupe preskúmania tieto opatrenia neboli v súlade so stanoviskom výboru, Komisia by bola povinná tieto opatrenia zrušiť, mohla by ich však ponechať v platnosti, ak by

[1] Na základe rozhodnutia o komitológii bola Komisia povinná prijať návrh opatrení v prípade, že výbor v rámci riadiaceho postupu nebol schopný vydať stanovisko, ako aj v prípade, že Rada konajúca ako odvolací orgán nebola v rámci regulačného postupu schopná prijať rozhodnutie.

to bolo opodstatnené na základe presne vymedzených dôvodov týkajúcich sa ochrany zdravia a bezpečnosti.

– Ustanovenia týkajúce sa rokovacieho poriadku výborov (článok 7) a prístupu verejnosti k informáciám o činnosti výborov (článok 8 ods. 3) sú v návrhu ponechané.

– Vychádzajúc zo skúseností získaných pri vykonávaní rozhodnutia o komitológii obsahuje tento návrh sériu dôležitých ustanovení, ktoré sú síce bežnou praxou, ale ktoré doteraz neboli do rozhodnutia zahrnuté, alebo boli uvedené len v rokovacom poriadku výborov. Ide o ustanovenia týkajúce sa uplatňovania písomného postupu na účely získania stanoviska výboru (článok 3 ods. 5), ako aj možnosti zmeniť a doplniť návrh opatrení s cieľom zohľadniť diskusiu prebiehajúcu vo výbore pred vydaním formálneho stanoviska výboru (článok 3 ods. 4).

– Hoci uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie kontrolujú len členské štáty, obaja zákonodarcovia by mali byť náležite a nepretržite informovaní o činnosti výboru, a to prostredníctvom sústavného využívania existujúceho komitologického registra, ktorý by bol prispôsobený novým postupom (článok 8 ods. 1 a 2). Takéto právo na informácie by nemalo mať za následok pozastavenie rozhodovacieho procesu, pretože by to zákonodarcom dávalo výsadu, ktorá je nezlučiteľná s článkom 291 zmluvy.

– V záujme jasnosti, konzistentnosti a efektívnosti sa v návrhu počíta s automatickým zosúladením exitujúceho *acquis* s novými postupmi (článok 10). Všetky odkazy na postupy stanovené v rozhodnutí o komitológii, s výnimkou jeho článku 5a, by sa považovali za odkazy na príslušné postupy stanovené v nariadení: výhodou takéhoto prístupu by bolo to, že by sa zabránilo paralelnej existencii starých a nových komitologických postupov a navyše by nebolo potrebné zosúladiť existujúce *acquis* pri každom akte alebo prostredníctvom súhrnného nariadenia. V záujme prípravy registra, ktorý by mal byť technicky schopný automaticky zosúladiť všetky existujúce postupy, sa článok 10 začne uplatňovať dva mesiace po nadobudnutí účinnosti nariadenia.

– Takéto prispôsobenie sa novému systému by nemalo vplyv na prebiehajúce postupy, v rámci ktorých už bolo stanovisko vydané na zasadnutí výboru alebo prostredníctvom písomného postupu (článok 11). To však neznamená, že pri prebiehajúcich postupoch, v rámci ktorých ešte stanovisko nebolo vydané, by malo dôjsť k ich zastaveniu a opätovnému začatiu – tieto postupy by mali pokračovať, pričom by sa mali uskutočniť zasadnutia a naďalej uplatňovať písomný postup. Dôsledky takéhoto zosúladenia sa v zásade týkajú postupov, ktoré sa majú uplatňovať po tom, ako výbor vydá svoje stanovisko.

– Články 10 a 11 sa neuplatňujú v prípade osobitných postupov, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie Rady 1999/468/ES, najmä v prípade tých postupov, ktoré boli vytvorené na vykonávanie spoločnej obchodnej politiky. V dôsledku toho sa budú tieto osobitné postupy naďalej uplatňovať, dokiaľ sa základné právne akty neupravia vzhľadom na systém vykonávacích právomocí, ktorý bol vytvorený na základe článku 291 zmluvy, a na pravidlá a všeobecné zásady uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie, ako sa to ustanovuje v tomto návrhu.

2010/0051 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 291 ods. 3,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom[2],

keďže:

(1) Ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie (ďalej len „základné akty“), tieto akty prenesú vykonávacie právomoci na Komisiu alebo v osobitných, náležite odôvodnených prípadoch a v prípadoch uvedených v článkoch 24 a 26 Zmluvy o Európskej únii na Radu.

(2) V kontexte Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva sa uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie riadilo rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999.

(3) Na základe Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa teraz od Európskeho parlamentu a Rady vyžaduje, aby stanovili pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad uplatňovaním vykonávacích právomocí Komisie.

(4) Je potrebné zabezpečiť, aby boli postupy takejto kontroly jasné, účinné a primerané povahe vykonávacích aktov a aby zohľadňovali inštitucionálne požiadavky zmluvy, ako aj získané skúsenosti a bežnú prax pri vykonávaní rozhodnutia 1999/468/ES.

(5) V prípade základných aktov, na základe ktorých sa pri prijímaní vykonávacích aktov Komisiou vyžaduje kontrola členských štátov, je na účely takejto kontroly vhodné zriadiť výbory zložené zo zástupcov členských štátov, ktorým predsedá Komisia.

(6) V záujme zjednodušenia požiadaviek týkajúcich sa uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie by mali existovať len dva postupy: konzultačný postup a postup preskúmania.

---

[2] Ú. v. EÚ C, s. .

(7) V rámci zjednodušenia by sa mali na výbory vzťahovať jednotné pravidlá vrátane dôležitých ustanovení týkajúcich sa ich pracovných postupov a možnosti výborov vydávať svoje stanoviská prostredníctvom písomného postupu.

(8) Mali by sa stanoviť kritéria na výber jednotlivých postupov na účely prijímania vykonávacích aktov. V záujme dosiahnutia väčšej konzistentnosti, ako aj v záujme zabezpečenia primeranosti procedurálnych požiadaviek k povahe vykonávacích aktov, ktoré sa majú prijať, by tieto kritéria mali byť záväzné.

(9) Postup preskúmania by sa mal uplatňovať len na účely prijímania opatrení všeobecnej pôsobnosti určených na vykonávanie základných aktov a osobitných opatrení s potenciálne dôležitým vplyvom. Tento postup by mal členským štátom umožniť kontrolu tým spôsobom, že opatrenia by nebolo možné prijať, pokiaľ by neboli v súlade so stanoviskom výboru, okrem mimoriadnych okolností, kedy by Komisia mala mať možnosť tieto opatrenia aj napriek zápornému stanovisku prijať a uplatňovať počas obmedzeného obdobia. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia by mala mať možnosť prehodnotiť návrh opatrení a zohľadniť pri tom pozície vyjadrené vo výbore.

(10) Konzultačný postup by sa mal uplatňovať vo všetkých ostatných prípadoch a v prípade, že sa bude považovať za najvhodnejší.

(11) Malo by byť možné prijať opatrenia, ktoré by sa z vážnych a naliehavých dôvodov mali uplatňovať okamžite, ak je tak stanovené v základnom akte.

(12) Európsky parlament a Rada by mali byť pravidelne informované o činnosti výborov.

(13) Mal by sa zabezpečiť prístup verejnosti k informáciám o činnosti výborov.

(14) Rozhodnutie 1999/468/ES by sa malo zrušiť. V záujme zabezpečenia prechodu z režimu stanoveného v rozhodnutí 1999/468/ES na režim podľa tohto nariadenia by sa každý odkaz v existujúcich právnych predpisoch na postupy stanovené v uvedenom rozhodnutí, s výnimkou regulačného postupu s kontrolou stanoveného v článku 5a, mal považovať za odkaz na príslušné postupy stanovené v tomto nariadení. Účinok článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES by sa mal zachovať na účely existujúcich základných aktov, v ktorých sa na tento článok odkazuje.

(15) Toto nariadenie nemá vplyv na právomoci Komisie v oblasti vykonávania pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré sú ustanovené v zmluve.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1
Predmet úpravy

Týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmov, ktoré sa uplatňujú v prípade, že sa na základe právne záväzného aktu Únie (ďalej len „základný akt“) vyžaduje pri prijímaní záväzných vykonávacích aktov Komisiou kontrola členských štátov.

Článok 2
Výber postupov

1. Na základe druhu príslušných vykonávacích opatrení môže základný akt stanoviť uplatňovanie postupu preskúmania alebo konzultačného postupu.

2. Postup preskúmania sa môže uplatniť len pri prijímaní:

   a) vykonávacích opatrení všeobecnej pôsobnosti;

   b) iných vykonávacích opatrení týkajúcich sa:

      i) spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej rybárskej politiky;

      ii) životného prostredia, bezpečnosti alebo ochrany zdravia ľudí, zvierat a rastlín;

      iii) spoločnej obchodnej politiky.

3. Pri všetkých ostatných vykonávacích opatreniach a pri vykonávacích opatreniach uvedených v odseku 2, ak sa to považuje za vhodné, sa uplatňuje konzultačný postup.

Článok 3
Všeobecné ustanovenia

1. Ak sa v základnom akte stanovuje uplatňovanie postupov uvedených v článkoch 4, 5 a 6, uplatňujú sa ustanovenia tohto článku uvedené v odsekoch 2 až 6.

2. Komisii pomáha výbor zložený zo zástupcov členských štátov, ktorému predsedá zástupca Komisie.

3. Predseda predkladá výboru návrh opatrení, ktoré sa majú prijať.

4. Výbor preskúma návrh opatrení. Až do vydania stanoviska môže predseda predkladať zmenené a doplnené návrhy opatrení s cieľom zohľadniť diskusiu prebiehajúcu vo výbore. Predseda môže na tento účel zvolať viacero zasadnutí výboru. Výbor vydá stanovisko k danému návrhu v rámci lehoty, ktorú môže predseda stanoviť podľa naliehavosti predmetnej veci.

5. Predseda môže získať stanovisko výboru prostredníctvom písomného postupu. Na tento účel predloží predseda členom výboru návrh opatrení, ku ktorým majú vydať svoje stanovisko, a stanoví príslušnú lehotu podľa naliehavosti predmetnej veci. Ak sa člen výboru v stanovenej lehote výslovne nevyjadrí proti návrhu opatrení alebo sa nezdrží hlasovania, považuje sa to za vyjadrenie tichého súhlasu s týmto návrhom opatrení.

   Člen výboru môže v rámci lehoty stanovenej v súlade s predchádzajúcim pododsekom požiadať o ukončenie písomného postupu a o preskúmanie návrhu opatrení na zasadnutí výboru. Predseda môže rozhodnúť, že sa bude v písomnom

postupe pokračovať alebo že sa tento postup bez výsledku ukončí, pričom v tomto prípade sa zasadnutie výboru zvolá čo najskôr.

6. Stanovisko výboru sa zaznamená v zápisnici. Každý členský štát môže požiadať, aby bolo jeho stanovisko zaznamenané v zápisnici.

Článok 4
Konzultačný postup

1. Výbor vydá svoje stanovisko, pričom tak v prípade potreby urobí na základe hlasovania. V prípade hlasovania vydá výbor svoje stanovisko prostredníctvom väčšiny stanovenej v článku 238 ods. 1 zmluvy.

2. Komisia rozhodne o opatreniach, ktoré sa majú prijať, pričom v maximálnej miere zohľadní diskusiu prebiehajúcu vo výbore a vydané stanovisko výboru. Informuje výbor o spôsobe, akým sa toto stanovisko zohľadnilo.

Článok 5
Postup preskúmania

1. Výbor vydá svoje stanovisko prostredníctvom kvalifikovanej väčšiny stanovenej v článku 16 ods. 4 a 5 Zmluvy o Európskej únii.

2. Ak je návrh opatrení v súlade so stanoviskom výboru, Komisia tieto opatrenia prijme, pokiaľ nenastanú mimoriadne okolnosti alebo sa neobjavia nové prvky, na základe ktorých by bolo neprijatie týchto opatrení opodstatnené. V takomto prípade môže predseda predložiť výboru nový návrh opatrení, ktoré sa majú prijať.

3. Ak návrh opatrení nie je v súlade so stanoviskom výboru, Komisia tieto opatrenia neprijme. Predseda môže výboru predložiť návrh opatrení na ďalšie prerokovanie alebo predložiť zmenený a doplnený návrh opatrení.

4. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia môže návrh opatrení prijať. V prípade, že Komisia návrh opatrení neprijme, predseda môže predložiť výboru zmenený a doplnený návrh opatrení.

5. Odchylne od odseku 3 platí, že Komisia môže prijať návrh opatrení, ktoré nie sú v súlade so stanoviskom výboru, ak by ich bezodkladné neprijatie viedlo k vážnemu narušeniu trhov alebo k ohrozeniu bezpečnosti ľudí alebo finančných záujmov Únie.

V takomto prípade Komisia okamžite informuje výbor o dôvodoch prijatia týchto opatrení, pričom tieto opatrenia môže výboru predložiť na druhé prerokovanie. Ak prijaté opatrenia nie sú v súlade s druhým stanoviskom výboru alebo ak tieto opatrenia neboli predložené na druhé prerokovanie v lehote jedného mesiaca od ich prijatia, Komisia tieto opatrenia bezodkladne zruší. Ak sú tieto opatrenia v súlade s druhým stanoviskom výboru alebo ak výbor nevydá žiadne stanovisko, tieto opatrenia zostávajú v platnosti.

Článok 6
Okamžite uplatniteľné opatrenia

1. Odchylne od článkov 4 a 5 platí, že základný akt môže stanoviť, že z vážnych a naliehavých dôvodov sa uplatňujú ustanovenia v odsekoch 2 až 5 tohto článku.

2. Komisia prijme opatrenia, ktoré sú okamžite uplatniteľné.

3. Predseda bezodkladne predloží opatrenia uvedené v odseku 2 príslušnému výboru s cieľom získať jeho stanovisko v súlade s postupom uvedeným v základom akte.

4. Ak pri postupe preskúmania nie sú opatrenia v súlade so stanoviskom výboru podľa článku 5 ods. 3, Komisia opatrenia prijaté v súlade s článkom 2 zruší.

5. Odchylne od odseku 4 platí, že Komisia môže ponechať opatrenia v platnosti z dôvodov týkajúcich sa ochrany životného prostredia, zdravia a bezpečnosti ľudí, zvierat a rastlín alebo zachovania morských zdrojov a z bezpečnostných dôvodov, ako aj s cieľom zabrániť narušeniu alebo hrozbe narušenia trhov. V týchto prípadoch predseda bezodkladne predloží výboru tie isté opatrenia na druhé prerokovanie alebo predloží zmenené a doplnené znenie týchto opatrení.

   Opatrenia uvedené v odseku 2 zostávajú v platnosti dovtedy, kým nie sú zrušené alebo nahradené iným vykonávacím aktom.

Článok 7
Rokovací poriadok

1. Každý výbor prijme väčšinou svojich členov rokovací poriadok, a to na návrh predsedu a na základe štandardného rokovacieho poriadku, ktorý Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

   Existujúce výbory prispôsobia podľa potreby svoje rokovacie poriadky štandardnému rokovaciemu poriadku.

2. Pokiaľ ide o prístup verejnosti k dokumentom a ochranu údajov, pre výbory platia rovnaké zásady a podmienky ako pre Komisiu.

Článok 8
Informácie o činnosti výboru

1. Komisia vedie register činností výboru, ktorý obsahuje:

   a) program zasadnutia výboru;

   b) súhrnné záznamy zo stretnutí a zoznamy orgánov a organizácií, ktoré sú zastupované osobami menovanými členskými štátmi;

   c) návrh opatrení, ku ktorým má výbor vydať stanovisko;

   d) výsledky hlasovania;

e) konečný návrh opatrení na základe stanoviska výboru;

f) informácie o konečnom prijatí opatrení Komisiou a

g) štatistické údaje o činnosti výboru.

2. Európsky parlament a Rada majú prístup k informáciám uvedeným v odseku 1.

3. Odkazy na všetky dokumenty uvedené v odseku 1 písm. a) až f), ako aj informácie uvedené v odseku 1 písm. f) sú zverejnené v registri.

Článok 9
Zrušenie rozhodnutia 1999/468/ES

Rozhodnutie 1999/468/ES sa zrušuje.

Účinok článku 5a tohto zrušeného rozhodnutia sa zachováva na účely existujúcich základných aktov, v ktorých sa na tento článok odkazuje.

Článok 10
Úprava existujúcich základných aktov

1. Ak sa v základných aktoch prijatých pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia stanovuje uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisiou v súlade s rozhodnutím 1999/468/ES, uplatňujú sa tieto pravidlá:

a) odkazy na článok 3 rozhodnutia 1999/468/ES sa považujú za odkazy na článok 4 tohto nariadenia;

b) odkazy na články 4 a 5 rozhodnutia 1999/468/ES sa považujú za odkazy na článok 5 tohto nariadenia;

c) odkazy na článok 6 rozhodnutia 1999/468/ES sa považujú za odkazy na článok 6 tohto nariadenia;

d) odkazy na články 7 a 8 rozhodnutia 1999/468/ES sa považujú za odkazy na článok 8 tohto nariadenia.

2. Články 3 a 7 tohto nariadenia sa uplatňujú na všetky existujúce výbory.

Článok 11
Prechodné ustanovenie

Toto nariadenie nemá vplyv na prebiehajúce postupy, v rámci ktorých už výbor vydal svoje stanovisko v súlade s rozhodnutím 1999/468/ES.

Článok 12

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. októbra 2010.

Článok 10 tohto nariadenia sa uplatňuje od 1. decembra 2010.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*